

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (izserate) vprejema upravnistvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo

Vrednistvo je v Semeniskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 167.

V Ljubljani, v ponedeljek 26. julija 1897.

Letnik XXV.

Iz Celja ne gremo!

Stajersko, dne 23. jul.

Najhujši nemški zagrizenci sploh nočejo Slovincem privoliti nobene utrakvistične gimnazije, bodisi že v Celju bodisi kje drugod. Trezneje misleči Nemci vsaj pripoznajo, da so naše zahteve po slovenski gimnaziji opravičene, le tega nočejo uvideti, zakaj bi moral biti tak zavod ravno v Celju. Zato zahtevajo, da se izselijo Slovenci s svojo gimnazijo v kako drugo spodnještajersko mesto. To stališče zavzema tudi kršč. socialna stranka in „Reichspost“-a, za katero stojijo vsi boljši elementi omenjene stranke, v številki od 23. julija vneto zagovarja strankino stališče. Od naše strani se je že opetovano povdarjalo, da se s sličnimi zahtevami dela krivica slovenskemu narodu, in da takih zahtev ne more staviti nobena stranka, ki hoče biti v resnici krščanska. „Reichspost“-a naj ne hodi slepo za nemško-narodnimi kričači, ampak naj se pouči prej o dejanskih lokalnih razmerah in potem še le naj pove svoje mnenje.

Za Slovenske gorice in dravsko polje je vsaj, četudi skopo, priskrbljeno z mariborskimi paralelami. A sedaj naj blagovolijo oni gospodje, ki nas hočejo potisniti iz Celja, odpreti zemljevid štajerske dežele in si poiskati celjski okraj. V katero mesto naj gremo, ki bi ležalo primerno v sredini dotičnega okraja? Ni drugega mesta nego Celje, okoli njega ležijo sami trgi. Če se nam Celje ne privoščijo, izbrati bi si morali torej kak trg. Toda ne mogel bi se storiti nespametnejši korak, nego da se ustanovi gimnazija v katerem spodnještajerskem trgu. Ali hoče vlada pokupiti nerabljene ljubljanske barake, da najdejo dijaki in profesorji v njih potrebna stanovanja? Ali hoče nastaviti in plačevati posebne

krušne očete in matere, ki bodo nadzorovali dijake v barakah ter jim skrbeli za hrano in perilo? O, narod mislecev, kako globoko znaš misliti! Nadalje. Kdo bo povrnil slovenskim starišem stroške dvojne poti, namreč v Celje in gimnazijski trg? V Celje morajo, da ugodijo v uradih državljskim zahtevam, v prodajalnicah pa da se oskrbijo za vsakdanje življenjske potrebe.

V trg bi jih gnala le naravna sila roditeljske ljubezni do svojih sinov.

Iz Celja torej ne gremo! Toda ne — pod jednim pogojem vendar gremo z velikim naidušenjem iz Celja. Preselite iz Celja okrožno sodišče, okrajno sodišče, glavarstvo, notarijsko zbornico, potem smo Slovenci prvi, ki bodo zahtevali oni trg za sedež svoje gimnazije.

„Reichspost“ pogreva tudi svojim bralcem staro frazo, da je preselitev iz Celja nujno potrebna za narodni mir in za ohranitev sedanje nemške celjske gimnazije. Kako nepremišljeno in neprevidno se glasi to take besede iz nemških ust! Naša zahteva je pravična in pravične zahteve med pametnimi, mislečimi ljudmi nikakor ne morejo kaliti miru, tudi narodnega ne. Narodni mir kalijo le oni prenapetneži, ki drugim narodom kratijo in zanikujejo njih najsvetejše pravice. In naloga krščanskih listov je, da grajajo in poučijo take prenapetneže, ne pa voditelje za svoje svetinje se borečega ljudstva. Strah za ohranitev sedanje celjske nemške gimnazije pa je jako nepreviden od nemške strani.

Torej tudi nemški krogi uvidevajo, da se nemški zavodi na Slovenskem polnijo skoro jedino le s slovenskim materijalom? Če Slovenci izostanejo, bo potem morala nemška gimnazija prenehati! Mogoče, toda to ni naša krivda, a tudi za nemški narod ni nobena sramota. Suum cuique, in avstrijski

narodi si bodo dobri prijatelji. Slovenski dijaki ne študirajo zaradi tega, da bi polnili in ohranjevali nemške zavode, ampak da zadovoljijo svojemu hrepenenju po omiki in napredku. To pa se lahko zgodi v polni meri le na slovenskih učiliščih.

Da liberalni listi nočejo pripoznati ali se vsaj ne informirati vsled svoje lažljubivosti o naših dejanskih razmerah, nam je popolnoma razumljivo; toda nerazumljivo in žalostno se nam zdi, ako tako delajo tudi krščanski listi. Proti krivici se je treba boriti na celi črti!

Mažari v hrvatskem Primorju.

XIII.

Iz Zagreba, 21. julija.

Znano je, s kakšnim oduševljenjem so pozdravili na Reki izid zadnjih občinskih volitev, češ, da je zdaj reškemu mestu zagotovljen samostalen položaj, ker je bila izvoljena z veliko večino autonomna stranka proti liberalno-državni, katero je podpirala ogerska vlada. Takozvani reški avtonomisti hočejo namreč mestu Reki ohraniti poseben položaj med Ogersko in Hrvatsko, oni hočejo biti tretji drž. faktor v zemljah ogerske krone. V tem stremljenju so jih podpirali do najnovejšega časa tudi Mažari le radi tega, da so se popolnoma odcepili od Hrvatske. In zdaj, ko so mislili Rečani, da so dosegli svoj cilj, sklenili so njihovi dosedanjí zavezniki, da ugonobé njihovo avtonomijo ter jih prisilijo, da se upognejo v jarem državne oblasti mažarske.

Do nedavna je predstavljal na Reki guverner omenjeno samostalnost. Mažarski vladi pa to ni bilo po volji, kajti v njem so smatrali Rečani branitelja svojih pravic, ker je bil zares prav samostalen uradnik v svojem delokrogu. Ker ravno zadnji guverner

LISTEK.

Sreča v nesreči.

Vesela dogodka. Spisal Srdán.

(Konec.)

„Le počakaj, Mihael, za pol ure bo tvoja nevesta, le čakaj, videl boš!“ in Peter Gržina ni vedel, kaj bi storil veselja.

„Ho, župan, semkaj, tristo, župan, brž, mi dva imava važen pogovor, sem, brž!“ in Gržina je vlekel začudenega župana v prvo bližnjo sobo.

Mihael Pavlič pa je sam ostal in ni vedel, kaj bi si mislil.

Gržina pa poskusi nabrati svoj obraz v kolikor mogoče resne gube in prične:

„Tako!“

„Kaj bi radi, gospod?“

„Kdo pa je prišel po noči k vam, kaj, gospod župan?“

„Kdo?“ začudi se župan.

„Veste kaj, župan, kar nič se ne delajte nevednega. Prav nič, pravim! Jaz vam bom že pokazal!“

„Pojdite se solit!“ in župan se obrne proti vratom in dodane natihoma: „Takega bedaka pa res še nisem videl!“

Tedaj pa zavpije Gržina mogočno, da se strese vse: „Počakajte! Precej!“ in res se ustavi župan.

„Ali veste, kaj se vam zgodi, če se zvé? Zapró vas, službo izgubite in plačali bodete, da se smilite sami sebi, razumete?“

I, župan je brez dvoma mislil, da se Gržini bléde.

„Kaj že se zvé?“

„Jaz vem vse, razumete? Pa če daste svojo hčer Pavliču, ne zatožim vas, ne — seveda tobak in tihotapee morate za vedno pustiti —“

Če bi bil slikar, naslikal bi vam bil župana. Mož je stal kakor lipov štor. Oči so se mu povečale do dvojne velikosti, usta je odprl kolikor se je dalo, roki je držal pred seboj v zraku. V neizmerem presenečenju strmél je v Gržino.

„No, kaj pa bo?“ zarohni Gržina.

Tedaj pa se je posvetilo županu. Jasno mu je bilo vse in zdelo se mu je tako grozno smešno, da je bušil v strahovit smeh.

„Tristo! Gospod župan —!“

„Ha, ha, ha,“ držal se je oni za trebuh, „ne zamerite, ha, ha, ha, ha — — —“ in rejeni župan je rjovel od smehu; zaletelo se mu je, a smejal se je vendar, postal je rudeč v obraz kakor rak, strahovito kašljal, a smejal se je v jednomer, tolkel ob kolena in se nazadnje samega smehu strkljal skozi vrata pred Pavliča, ki ga je v čudu gledal.

„Gospod Pavlič — ha, ha — pomislite — pomislite — moj — hlapec,“ in pri vsaki besedi ga je premagal strahovit smeh.

„Povejte vendar!“

Tedaj pa prilemasti Peter Gržina, ki je ves osupel ostal v sobi — tako si ni bil mislil izida — ter začne razsajati. In bil je krik in bil je šum, da mi ga zopet ni možno popisati. Še le po dolgem trudu se posreči Pavliču, potolažiti Gržino in izvleči iz župana, kar je bilo treba: da je namreč slišal Gržina po noči hlapca, ki je šel v mesto po tobak — župan je imel namreč tudi tobakarno — in se tam precej zamudil. Iz te nedolžne stvarice pa je Gržina vse drugo sklepal.

Pavlič se je sam smejal.

„In pomislite,“ govori dalje župan, „pomislite, za vas je snubil moja hčer! Kako je neki vedel, da jo imam! Čudno, da je ni za se!“

Gržina je bil od vsega tako potr, da ni odgovoril ničesar.

Zadnje besede županove pa so vjezile tudi Pavliča.

„Gospod župan, moj prijatelj je zaslužil, da se mu smejete. Mene pa pustite pri miru, kakor vas jaz pustim!“

Župan je stal zopet v čudu.

„Kaj vam pa hočem?“

„O to ni nič, kaj ne, če se mi smejete, ker ljubim vašo hčer? Sram vas bodi, da zaradi tistega travnika še sedaj stresate jezo! Pojdi Peter!“

„Počakajte, počakajte, gospod Pavlič!“ zakriči župan, „počakajte, vi se motite. Kaj ste že rekli, da

ni bil po volji mažarski vladi glede preustrojenja reške uprave, moral je odstopiti, in od tega časa je ostala Reka brez guvernerja. V ogerskem državnem saboru je opozicija radi popolnitve tega mesta često interpelirala, ali brez uspeha, kajti vlada je sklenila to mesto pustiti prazno ter izvesti počasi na Reki mažarsko državno upravo. V to svrhu bode v kratkem imenovan za državnega komisarja Aleksander Darday, ki je Rečanom poznat že od zadnjih občinskih volitev, ko je imel nalogo pridobiti volilce za vladine kandidate, kar se mu pa ni posrečilo.

V mažarskih časopisih se je trdilo, da so Rečani glede tega imenovanja, ki bode v kratkem objavljeno, prav vznemirjeni in nezadovoljni. Ne same to, da zgubé guvernerja, nego tudi ta okolnost, da pride k njim nepriljubljeni Darday, ki ne zna celo italijanskega jezika, kar se je pokazalo v sejah prigodom zadnjih volitev. In Rečani do tega mnogo drže, kajti v kljub njihovem oduševljenju za Mažarijo vender le ne trpe, da se jim vtihotapi mažarski jezik v urade, kar bode pa Darday gotovo skušal izvesti. Kako hudo se vender Rečanom mašuje njihova nestrpnost proti hrvaščini, katero vsaki razume in jo tudi v vsakdanjem življenju potrebuje.

Iztisnili so jo iz šol, iz uradov, iz vseh javnih mest, in jo hočejo celo zabraniti v cerkvi; a zatreti je vender ne morejo, kajti Reka je po svojem prebivalstvu vender le v večini hrvatsko mesto in tako tudi ostane v kljub vsem naporom laških iredentistov. Ker niso hoteli ti nehvaležneži hrvaščine, ki je večini materinski jezik, bode morali pa mažarsčini mesto narediti in se je bržkone tudi učiti, kakor kaže politična podoba.

Mažari niso brez razloga odstranili guvernerja ter ne mislijo postaviti na njegovo mesto vladinega komisarja brez vsake osnove. Dobro so preračunali, kdaj jim bode mogoče izvesti svoje nakane. Zdaj je zato prikladen čas. Na Hrvatskem je še mažaron-ska stranka v večini, kar pa morda ne bode dolgo trajalo. Ta večina v hrvatskem saboru se ne bode po dosedanjem izkustvu protivila preustroju reških odnošajev. Na Ogorskem pa so tudi zavzeti za drž. centralizacijo vse stranke. saj se po njihovem mnenju more ogerska država učvrstiti le po tem sistemu. Mažarski centralizem obstoji namreč v tem, da se vrine vsem nemažarskim narodnostim kot državni jezik jedina mažarsčina. Mažar se ne protivi temu centralizmu, saj ni naperjen proti njemu, marveč proti Rumunom, Slovakom, Srbom in Hrvatom, katerih že tako ne trpi. Zase se že poskrbe Mažari, da uživajo ustavno slobodo, vse druge pa stiskajo, tlačijo in gonobe, kar se dá, ker nočejo biti Mažari.

To žalostno osodo skušajo omenjeni narodi že dolgo, le Rečani so bili do zdaj izvzeti; zdaj je prišla vrsta tudi nanje. Mažarski centralizem ne trpi slobodnega organizma v državni zvezi, odstraniti se mora in utopiti v mažarskem morju. Koliko let, bolje rečeno vekov bija že hrvatski narod hud boj proti temu mažarskemu centralizmu. Hvala Bogu, vzdržal se je v tej borbi do dandanes, pa se nadjamo, da slednjič tudi zmaga. A Reka? Je-li se bo mogla vzdržati? Dvomimo. Sama ne, pač pa v

zvezi s Hrvatsko, h katerej po pravici pripada. Če noče, da zavlada v njej mažarski nadžupan kakor tamkaj kje v Debrečinu ali Kečkemetu, naj se oklene Hrvatske, katero je dozdaj brez razloga prezirala, pa radi tega dospela v tak položaj, da jo bodo dosednji njeni politični zavezniki in navidezni prijatelji pripravili ob ono slobodo, katero bi bila mogla mirno uživati v družbi z materjo - zemljo Hrvatsko.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. julija.

Slovansko - avtonomistična večina je predmet, o katerem z velikim, a umetno prikritim strahom pišejo v zadnjih dneh nemško-liberalna in nacionalna glasila. Povod zato jim je dal, kakor sami pravijo, neki dunajski politik s svojim član-
kom v nekem slovanskem listu. Da bi vsaj nekoliko pokazali svoj „pogum“ in navdušili za nadaljni boj vse nemško misleče prebivalstvo, skušajo mameluki dokazati, da taka večina ni zmožna izvesti nobene važne naloge, najmanj pa rešiti narodnostno vprašanje. Za vzgled navajajo debato v državnem zboru koncem zasedanja, ter pravijo, da se je napram „odločni“ volji Nemcev pokazala popolno brez moči, da je dosegla popolen fiasco. S takimi dokazi more v javnost pač le samo nemški Mihelj, ki je najbrže v svoji „gorečnosti“ za Germanijo iredento že pozabil, kdo je s svojim surovim vedenjem v zbornici onemogočil vsako pozitivno delo, in ki najbrže ne vé, da je „neomikani“ slovanski rod že toliko značajan, da se s studom obrača od take odločnosti, ki so jo kazali nemčurski korifeje v poslanski zbornici. V svoji brezmejni fantaziji slutijo nadalje voditelji „zatiranega“ nemštva, da namerava zbornična večina doseči razpust parlamenta. Ta misel jih pa neki navdaja s prijetno nado, da nastopijo zanje zlati časi, češ da bodo vsi nemško čuteči volilci stali za njimi in tako pokazali, kdo je gospodar v Avstriji. Resno pač ne more kaj takega trditi noben nemški voditelj, kajti javna tajnost je, da ogromna večina nemškega naroda ni zadovoljna s svojimi zastopniki in njih za vse nemštvo nečastnim postopanjem. Vsak trezen in le količkaj pravicoljuben Avstrijec se s studom obrača od takih razgrajčev, ki imajo za seboj le žide in pa plačane agitatorske kričarje, kateri poslednji se pod krinko „zatiranega nemštva“ bore le za obstanek židovskega liberalizma v Avstriji. Eventualnih novih volitev v zbornico poslancev se pač Slovanom ni treba bati.

Tirolsko avtonomistiško vprašanje. Poročali smo pred nekaj dnevi, da so se na povabilo tirolskega namestnika grofa Merveldta sošli k skupnemu posvetovanju vsi italijanski poslanci. Na dnevnem redu je bil razgovor o avtonomiji južne Tirolske in o dotičnih nasvetih. To posvetovanje pa neki ni imelo nikakega uspeha. „N. Tir. Stimmen“ namreč poročajo, da se ni doseglo nikako sporazumljenja mej vlado in italijanskimi poslanci. Poslednji zahtevajo vsekako preveč.

Parlamentarne razmere v Budimpešti se niso še prav nič spremenile, pač pa se je minulo

soboto še zdatno poostrilo nasprotje mej vladno stranko in opozicijo. Tako daleč je baje prišlo, da je eventualni kompromis mej njima postal popolno nemogoč. Razprava o predlogu ministerskega predsednika je v vsaki seji burneja in dobro je, ako je eden govornik pove vse, kar je imel na sreč. Splošno se je zatrjevalo, da se v sobotni seji konča huda parlamentarna kriza, toda, kakor se sedaj kaže, morda niti v tekočem tednu ne bo rešeno pereče vprašanje. Baron Banffy je baje že uvidel, da se treba stvari lotiti z vso „energijsko“, in iz Budimpešte se poroča, da bo že danes obvestil liberalno stranko, da namerava te dni staviti predlog glede strožje spremembe parlamentarnega reda. Uvesti namerava predlog na konec debate ter določiti, koliko časa sme govoriti ta ali oni poslanec. Ker je pa v smislu poslovnika nujno potrebno, da se taka vprašanja rešujejo le tedaj, ko ni na dnevnem redu nobene predloge, namerava vlada prihodnji četrtek umakniti vse zakonske načrte, ki so sedaj v razpravi, in potem šele zavihetiti bič nad neposlušno opozicijo. Banffyjeva vlada se pa zelo moti, ako misli, da bo na ta način zamašila usta zastopnikom ogerskega naroda.

Društveni zakon v pruski poslanski zbornici. Predvčeranjim se je bila mej vlado in njenimi zavezniki ter semišljeniki društvene slobode odločilna bitka. V boju so nastopali vsi odličnejši govorniki ter pojasnovali vsak svoje nazore v tem vprašanju. Podlegla je po vroči borbi vlada s svojimi zavezniki, kajti novela k društvenemu zakonu je bila odklonjena z 209 proti 205 glasovom. Zmaga ni kdo si ve kako zanimiva, vendar značilna, da je vender v Nemčiji še večina takih mož, ki ne mislijo kratiti že itak malo pravic raznim društvom na Nemškem. Posebno dobro je utemeljeval odklonitev vladne predloge poslanec centruma dr. Lieber. Govornik je namreč zavračal trditve vladnih organov, češ, da sicer ni mogoče zatreti ali vsaj omejiti socialno-demokratske propagande. Socialna demokracija je nevarnost, ki se ne da odstraniti takim potom, marveč le na verskem polju. Konečno pojasnuje govornik, koliko bi škodoval novi zakon raznim društvom, a koristil bi ničesar, najmanj pa tam, koder vlada pričakuje kakih koristij. Njegov govor je večina vsprejela z naidušenim odobravanjem. Vlada je bila seveda s takim izidom vrlo nezadovoljna, kar je takoj koncem seje pokazala. Predsednik je namreč prebral pismo državnega ministerstva, s katerim se zaključuje zasedanje pruskega deželne zboru.

Nov načrt za rešitev vzhodnega vprašanja. Nebroj načrtov, kako „uspešno“ rešiti zamotano turško vprašanje, je že zagledalo beli dan, da celo zemljevid o delitvi Turčije, ki je neki v zvezi s tem vprašanjem, je že v ogromnem številu preplavil Evropo, toda vzhodno vprašanje se nahaja še vedno v istem štadiju, kakor je bilo poprej, in je najbrže ne bode dovedel do rešitve tudi nastopni načrt, ki ga je sestavil neki angleški politik in objavil pod naslovom: „The crisis in the East.“ V prvem hipu je razvidno, da avtor tega načrta ni prijatelj avtonomnih držav, kakor je n. pr. Bolgarija, marveč gori, kakor že več njegovih prednikov, za delitev Turčije. Za vzgled navaja Poljsko ter Bosno in Hercegovino, ki prav dobro vspevati pod drugo vlado brez avtonomije. Za delitev je baje sedaj zelo ugodna prilika, posebno od tedaj, ko se je sklenila nekaka pogodba mej cesarjem Fran Josipom in ruskim carjem. Avstro-Ogerska ima sedaj prosto pot do Soluna in si vse prizadeva, da utrdi svoj vpliv v Albaniji. Pri tem poslu jo posebno zdatno podpira rimsko-katoliška redovna duhovščina. Pisatelj je popolno prepričan, da bo igrala Avstro-Ogerska zelo važno vlogo v Albaniji in Makedoniji. Anglija pa naj sledi njenemu vzgledu in naj se v kljub vsem tradicionalnim predsodkom skuša sprijazniti z Rusijo. Ako se to doseže, potem sme Anglija upati na Egipt in Sirijo; poslednja ji bo po godu radi železnice do perzijskega zaliva, ki bo omogočila mnogo krajšo zvezo po suhem v Indijo. Malo Azijo in Armenijo pa naj bi Rusija ohranila za-se. Tako bi bilo konec sultanovega cesarstva, sultan sam bi pa najbrže dobil primerno pokojnino. Konečno govori pisatelj še o nadaljnjih korakih Anglije, ki naj jih stori, ako hoče doseči vseobčo prijateljsko zvezo. Ta načrt precej spominja na ono „delitev Turčije“, ki si jo predstavlja Švicar Guyer-Zeller, vender se je Anglež nekoliko premalo oziral na Nemčijo, nasprotno pa razmerno najbolj obdaril Anglijo in Rusijo, česar mu pa seveda ne moremo zameriti, ker je ves vnet za angleško rusko zvezo. Na-

mojo hčer — — Jaz vas nisem hotel razžaliti, saj še vedel nisem!“

„Česa želite?“ vpraša Pavlič hladno.

„Vi ste rekli, da imate radi mojo Anico?“

„Kaj pa je potem? Morda se čutite celo osramočeni zaradi tega?“

„Ali gospod Pavlič, jaz nimam nič zoper to, čisto nič. Vi bi mi bili prav všeč.“

Ej, župan je bil vender zvita glava! On je celo leto Pavliča, odkar je z njim izgubil pravdo, opravljal in ne prav laskavo o njem govoril. Seveda, moža je grizlo, da ga je ugnal tak mladič. No, zdaj, ko je slišal, da hoče Pavlič njegovo hčer, premislil je, da bi bil to najboljši zet, katerega bi sploh mogel dobiti, in zato je brž sklenil: oprimimo se ga, dokler je čas!

„Kaj pravite?“ reče počasi Pavlič.

„Kaj pa, ali vas ona rada vidi?“

„Seveda! Le vprašajte jo!“

„Ali če je tako, zakaj pa ne pridete snubit?“

Pavlič se je kar čudil županu. V zadregi odgovori:

„I veste, to je že tako. Anica je rekla, da me ne morete živega videti zaradi one pravde, da se večkrat ob me izpodtaknete! Jaz sem pa verjel!“

„A tako?“ zasmije se župan. „Veste, če vas

res ona hoče, vam povem, da bi mi bili prav ljub zet; kaj mislite?“

„Ali se ne šalite?“

„I kajpak! Tisti travnik ostane tako pri rodovini! Hej, pokličite Anico! Samo drugič ne pošiljajte snubit takih bedakov“, pristavil je natihoma in pogledal Gržino.

„E, tega nisem jaz kriv. To je sam storil — sicer je pa dobra duša“, in izginil je Mihael pogledat, ali že gre Anica.

Tedaj pa prikoraka Gržina iz kota.

„Gospod župan, pošten človek ste, samo jaz sem budalo, samo jaz!“

Tolsti župan pa se nasmeje in pokliče:

„Vina!“

* * *

Teden pozneje vračal se je Peter Gržina iz Novega sela. Pavlič ga je spremil do voza:

„Da prideš na svatovščino!“

„I seveda, za dva meseca! Tristo, saj se imata prav za prav meni zahvaliti, da sta se našla! A, a! Gržina je vender še nekaj vreden!“

In hlapec Pavličev je pognal konja. Za nekoliko časa pa je bil Gržina pri sestri, ki ga je ljubeznjivo sprejela, kajti kessala se je svojega ravnanja; bila je sicer dobra duša, samo jezik — pa kaj bi opravljal!

črt sam na sebi je torej še precej premišljen, vendar pa menda ne provzroča bolniku ob Bosporu prevelikih skrbi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. julija.

(Vseslovenski shod.) O potrebi, da se Slovenci sedaj v resnem trenotju zjedinijo glede skupnega postopanja, pisali smo minole dni že opetovano. Naša misel je in ostane, da so v prvi vrsti državni poslanci poklicani, ki naj storé prve potrebne korake ter se dogovoré, kje in kako naj slovenski narod izjavi svoje želje in zahteve z ozirom na zamotani politični položaj. Mi smo pisali jasno in odkrito, a vender se zopet v „Nar.“ iz Celovca oglašala neka zgaga s trditvijo, da mi hočemo preprečiti vseslovenski shod samo zato, ker so to misel sprožili v „Narodu“. Celovčan (?) bodi povedano, da tega prvenstva si pač „Narod“ ne more prisvajati, kajti „Slovenski Gospodar“ je že dne 8. julija klical voditelje in politična društva na delo. Konečno je pa vsejedno, kdo je sprožil to misel, poglavitna stvar je, da državni poslanci prično inicijativo, ti so v prvi vrsti odgovorni, a tudi poklicani, da potrebno ukrenejo. In če se ti izreko za vseslovenski shod, bomo mi med prvimi, ki bodo vršili svojo dolžnost; o tem sme „Narodov“ dopisnik biti uverjen. Kar pa piše o g. dr. Šusteršiču in naših somišljenikih, je naravnost brezozirno in naivno, da ne rabimo ostrejšega izraza. Doslej je g. dr. Šusteršič kot slov. državni poslanec storil vso svojo dolžnost in zadiranje celovškega dopisnika vodi le slepa strankarska strast. Z njim je o tem naša zadnja beseda!

(Celjsko vprašanje) je še vedno predmet raznim razmotrivanjem, Slovenci pa moramo skrbeti, da to vprašanje ostane na površju, dokler ne bode pravično, nepristranski rešeno. Nemškonaacionalni in liberalni listi, na čelu jim „N. Fr. Pr.“, skušajo v svoji perfidnosti dokazati, da je zadnja ministerska odredba pravo za pravo udarec Nemcem in koncesija Slovincem, ker nekda hoče vlada s slovenskimi vsposrednicami posloveniti višjo gimnazijo v Celju. Ta misel se more roditi le v zmedeni glavi kaknega prepeličarja. Vlada je z najvišjo odredbo dobila za celjsko nižjo gimnazijo 12.500 gld. Da, toda le za tri provizorne razrede, ki se ne imenujejo gimnazija, temveč bodo le borno životarili kot pravi nestvor, kakor piše neki štajerski veljak. To je polovičarstvo, katero Slované odbiva a Nemcev ne pridobiva. To je konjska peta vladne odredbe. Najkrajša pot bi bila, ko bi bila vlada za nižjo gimnazijo dobila naknadni kredit, kakor ga je začasne tri razrede. Toda za tem grmom sedi — zajec!

(Imenovanje.) Lavantinski škofiji došla je vesela vest, da so Nj. svetost papež Leon XIII. imenovali svojim hišnim komornikom velezaslužnega, po vsej škofiji obče priljubljenega ravnatelja kn. šk. bogoslovja, vlč. gospoda Karola Hribovškega. Novemu prelatu čestita cela škofija in mnogobrojni njegovi prijatelji: Ad multos annos!

(Volilski shod.) Državni poslanec g. dr. Ig. Zitnik bode prihodnjo nedeljo popoldne ob 3. uri v Črnem Vrhu nad Idrijo volilcem poročal o zadnjem zasedanju drž. zbora. Ako bode le mogoče, pride na shod poročat tudi drž. poslanec g. dr. I. Krak. — Isti dan popoldne bode o drž. zboru poročal č. g. Jos. Zičkar na Laškem v pivovarni g. Kučeka.

(Toča.) Od Sv. Križa pri Litiji, 24. julija: Po noči od 9. do 11. ure je bila tu strašna nevihta, kakoršne ne pomnijo ljudje. Dež je lil kakor iz škafa, siloviti veter je hotel vse polomiti; vmes je pa gromelo in se bliskalo. Kar je pa najhujše, je to, da je začela padati med viharjem toča, katera je žali bog napravila mnogo škode. A ne po celi župniji; najbolj so zadete vasi Storožje, Podpeč in oboje Vodice; tu je toča pobila polovico grozdja na trtah, potokla tudi skoro vse žito, kar so je imeli še zunaj, posebno ajdo in proso, katera se bode težko kaj obrastla. Na Vodiceh je zlasti voda vzela veliko zemlje raz njiv in jo nesla siloma v dolino; voda je udarila v več krajih čez pot v vinograde in je drvila kamenje in pesek skozi vinograde v dolino, vzela je drugod zemljo (pret) v vinogradu. Po Moravški gori je toča naredila dosti manj škode, hudo urniki so pa tudi tu pota raztrgali. Po Gobjeku in Orešju in drugod po fari pa toča ni naredila škode. Ko smo drugo jutro vstali, smo se čudili, da še sploh kaj stoji. Župan in svetovalec šla sta precej

drugi dan gledat na lice mesta škodo, ki jo je provzročila toča, in v soboto je šel v Litijo k okr. gla varstvu, da se kmalu odredi cenitev škode. Bog varuj nas še hujšega! — Iz Metlike se nam piše: V četrtek okoli četrte ure popoldne je bila pri nas zelo huda nevihta. Lepo na novo nasajene vinograde v Vidošičih, Drašičih in sosednji Vivodini, kjer se je nekaj pridelovala najboljše kapljica, je toča popolnoma uničila. Celo preteklo zimo in spomlad so ljudje rigolali in res v potu svojega obraza delali, a zdaj je namah uničen ves trud njihovih žuljevih rok. Marsikateri gospodar se je zadolžil, ker je upal, da se v kratkem povrnejo prejšnja srečna leta — zdaj pa ves obupan gleda v bodočnost. — Treska in huđega vremena reši nas o Gospod!

(Tatvina.) Z Bleda se nam poročaj: V noči od dne 22. do 23. t. m. vlomil je neznani tat v urarijo g. Jakoba Peternela v Zagoricih ter odnesel sledeče ure: Zlato remontuar-uro na sidro, dve sreberni uri za dame, dve nikelnasti, dve sreberni cilindri-uri s ključem, eno nikelnasto s ključem in eno srebrno remontuar-uro; dalje več posrebrnenih in nikelnastih verižic. Ker bi se utegnil tat tu ali tam s prodajo ur ali verižic oglasiti, naj se uzmovi takoj naznani policiji, oziroma bližnji c. kr. orožniški postaji.

(V frančiškanski cerkvi) je bila včeraj ob 6. uri zvečer prav ginljiva pravna pobožnost zaradi zločina, o katerem smo poročali. Sešlo se je obilo častilcev sv. R. Telesa. Najpreje je bil sv. križev pot na čast sv. R. Telesa, potem žalostni del sv. rožnega venca, litanije presv. Imena in blagoslov. — Glede zločina je poročati, da je neki deček prinesel g. Simonettiju kos lunule na prodajo, a žal, da Simonetti ni takoj poklical redarja in dečka ni spravil v varstvo, zločinec bi se bil gotovo našel. Tako je pa deček le povedal ime in stanovanje, menda oboje izmišljeno, in sedaj zastoj stikajo za njim.

(Slepar.) Dne 19. t. m. ob 8. uri zjutraj pride elegantno oblečen človek v poštni urad v Litiji, predstavi se odpravniku kot Karol Herzig, trgovec in poročnik v rezervi z Dunaja, ter brzojavni namišljeni svoji soprogi na Dunaj, Sechshausergasse št. 36, naj mu takoj pošlje 180 gl. Ob 11. uri je bila svota brzojavno nakazana, slepar pokaže legitimacijo s fotografijo, pobaše denar, se odpelje z vozom do Save, odtod ob 3. uri 49 m. s poštanim vlakom proti Dunaju. Dne 21. t. m. pa litijski poštni urad dobi iz St. Jurija ob južni železnici brzojavko: „Brzojavno nakazilo na ime Karola Herziga v znesku 180 gld. v sled sleparije nakazano, denarja ne izplačati, storilca prijeti, naznaniti orožnikom“. Kakor se je pokazalo, je pravi Karol Herzig, rezervni poročnik pri topničarskem polku št. 37, dne 20. t. m. na vajah prišel v St. Jurije ter dobil sporočilo od svoje soproge, da mu je v Litijo poslala 180 gld. Poročnik Herzig seveda ostrmi, kajti zahteval ni denarja, niti je bil v Litiji. Toraj je moral slepar, ki pozna družinske razmere, izvabiti denar. Slepar je okoli 35 let star, velik, ima kratko ostrizeno rumeno brado in na čelu malo brazgotino.

(Umrli) je v soboto popoldne nenadoma 18-letni grof Hano Auersperg, sin c. in kr. komornika grofa Leona Auersperga. Govori se, da se je mladi grof igral z revolverjem ter po nesreči ustrelil.

(Poročilo.) Poročil se je g. Anton Pogachnik, vinski trgovec in hišni posestnik v Sp. Šiški iz znane hiše „pri Stefanu“ v Ljubljani, z gospodično Minko Matjanovo Žibertovo iz Zg. Šiške. — Pomenljivo pri tem je, da je bil v hiši neveste rojen prvi slovenski pesnik Valentin Vodnik, umrl pa je v rojstni hiši ženina. Najiskrenejše čestitke!

(Promocija.) Danes je bil v Gradcu doktorjem medicine promoviran g. Fr. Ambrožič.

(Najdeno truplo.) Iz Boh. Bistrice: Dečka, o katerem sem zadnjič poročal, da se je bil izgubil dne 12. t. m., so dobili dne 24. t. m. mrtvega. Deček je iskaje cvetlice najbrže pot zgrešil, semtertje hodil, slednjič padel čez skalo in se ubil. Bog potolaži žalostne stariše, katerih jedini sin je bil ponesrečeni deček!

(Roparski napad.) Dne 11. t. m. okoli 10. ure po noči oropal je neki človek v obližju uršulinske cerkve v Ljubljani delavca Janeza Podržaja za svoto 15 gl. Storilec utekel je proti Gradišču. Na upitje Janeza Podržaja je prišel od kavarne v „Zvezdi“ na lice mesta neki gospod, kateremu je Podržaj takoj ves dogodek razložil. Ker bode izpovedba tega, sodišču neznanega gospoda za preiskavo zelo važna, vabi ga c. kr. deželno kot preiskovalno so-

dišče v Ljubljani tem potom, da se v svrhu zaslišanja ogłosi pri preiskovalnem sodišču v Hrenovih ulicah št. 15, soba 3.

(Ogenj) je vpepelil pretečeno soboto popoldan v Jaršah pri Ljubljani 4 hišna poslopja z gospodarskimi vred. Rešili so samo živino. Posestniki so bili zavarovani le za male svote in poleg tega nekateri še zadolženi. Zažgali so zopet otroci igraje se z žveplenkami v slamnatih skladiščih. — Na pomoč so sicer prišli ognjegasci iz Most, a pomagati ni bilo mogoče veliko, ker so bila pri tej vročini in ugodnem vetru vsa poslopja mahoma v plamenu.

(Iz Št. Vida) na Koroškem se nam piše: V ponedeljek 19. t. m. je v tukajšnjem samostanu usmiljenih bratov daroval prvo sv. mašo č. g. Fr. Rozman iz Litije. Novomašnik je hotel opraviti novo mašo kar na tistem, toda č. g. prior Al. Falzeder tega ni pustil ter novomašniku, povabljenim gostom v St. Vidu napravil lepo svečanost. Domača, lepo okrašena kapela je bila za došle mnogo pretesna. Po tukajšnjem običaju je šel novomašnik s spremstvom med sviranjem godbe in pokanjem topičev do oltarja, kjer sta ga dve družici pozdravili v lepi vezani besedi. G. prior je preskrbel tudi obed, pri katerem so bili Kranjci, Tirolci, Čehi, Stajarci itd. Za to lepo slavnost se imamo poleg g. priorja zahvaliti v prvi vrsti g. Ivanu Wahrheit in njegovi soprogi, ki sta prevzela mesti duhovnega očeta in matere.

(Na dolenskih železnica) se je posebno na postajah v Trebnjem in Dobropolju tovarni promet tako povzdignil, da misli ravnateljstvo tamošnji skladišči razširiti.

(Iz Zalega Loga) se nam piše: Lepa zaliloška župna cerkev je dobila te dni nov kras. Na pročelji cerkve je doslej stal slabo izrezljan kip Matere Božje brez madeža spočete. Ta nedostatek odstranil je za vse lepo uneti in neumorno delavni gospod župnik s tem, da je postavil na njegovo mesto nov kip presv. Srca Jezusovega, kateri dela mojstru gospodu Josipu Grošeljnu iz Sece vso čast. Z obraza, prikojenega v klasičnem ovalu, odseva blaženost in milina. Z desnico blagoslovlja vernike, prihajajoče v hram Gospodov, z levico pa kaže na svoje odprto srce. Oblačilo se v umetnih gubah ovija okoli krasno oblikovanega telesa. Cestitamo vrlemu umetniku, ki s takimi umotvori krasi našo domovino in na tako lep način povišuje čast Božjo.

(Poročila) se bode prihodnjo soboto v Gradcu princesa Zofija Liechtenstein, hči državnega poslanca princa Al. Liechtensteina, s Fr. pl. Uermenyjem, c. in kr. komornikom in rez. nadporočnikom v huzarskem polku št. 13.

(Ptujski župan) je Jos. Ornig, katerega izvolitev je cesar potrdil.

(Orožne vaje) c. kr. deželne brambe bodo letos na Štajerskem od 17. avgusta do 11. septembra pri Mariboru in Celju.

(Nov slovenski odvetnik na Koroškem.) Te dni je v Gradcu napravil odvetniški izpit gosp. dr. Al. Kraut, ki je rodom koroški Slovenec iz Pliberka in se naseli na Koroškem.

(Naknadni krediti za Primorsko.) S ces. naredbo se mej drugimi dovoljujejo naknadni krediti tudi za Primorsko, in sicer 3000 gld. za popravilo cerkve sv. Antona starega, za pokončavanje trtne uši 30.000, za brezobrestna posojila revnim vinorejcem v svrhu obnovljenja vinogradov 40.000, za razširjenje javnih skladišč v Trstu 165.000 gld.

(V Trstu) so z včerajšnjim dnem peki podražili kruh od 14 na 16 kr. za kilogram. Opravičujejo se, da je cena moki poskočila od 12½, in 13½, na 17 in 17½ kr.

(Starčevičev dom) v Zagrebu je dr. Mile Starčević podaril družbi sv. Cirila in Metoda za Hrvate v Istri.

(Mednarodno zrakoplovenje.) V torek, 27. t. m. ob 3½ uri zjutraj krajevnega časa dvignilo se bode zopet iz Pariza, Strassburga in Petrograda petero zrakoplovov, obcroženih z meteorološkim orodjem, ki samo od sebe zapisuje; zraven pojde še več obljudenih zrakoplovov na kviško. Ako bi se na kaki postaji videl kak zrakoplov, naj se blagovoljno zaznamenuje čas in smér plovenja.

(Najmanjšega konja-ponija) ima grof Carcano v Lombardiji; visok je samo 60 cm., vendar pa lepo zrašen, živahen in močan. Grof se vozi s štirimimi tacimi konji, za katere kupi na dan za 25 kr. krme.

(Tudi gosji pastirji) štrajkajo v Nori na Pruskem. Zahtevali so povišanje plače; ker se jim želja ni spolnila, popustili so gosi, ki delajo sedaj po polju veliko škodo.

(Pod žensko komando.) V Zveznih državah Severne Amerike volijo tudi ženske v javne zastope. Tako so pred kratkim v Jamestownu ženske mestni zastop dobile popolnoma v svoje roke. Prvi sklep mestnih mater je veljal kvartopircem. S sekirami, kladvi in kolmi oborožene so neki večer vlomile v znane igralnice. Može so takoj zbežali, mestne matere pa so razbile vso hišno opravo ter na ulico izlile vso zalogo piva in žganja.

Društva.

(Shod krščansko mislečih dijakov.) Vspored sestanek krščansko mislečega dijaštva, ki se vrši dne 28. julija 1897 v dvorani katoliških rokodelskih pomočnikov, Komenskega ulice (Poljske ulice) št. 10. — Popoldne ob 9. uri: 1. Otvoritev po predsedniku pripravljalega odbora in volitev predsedništva. 2. Narodno vprašanje. (Poroča theol. Ivan E. Zorč.) 3. Kako naj sodelujeta posvetna in duhovska inteligenca? (Poroča med. Aut. Breclj.) 4. Kako stališče zavzemaj razumnik nasproti socialnemu načrtu. (Poroča theol. Egen Lampe.) — Popoldne ob 3. uri: 1. Leposlovje. (Poroča abit. Ivan Sinkovec.) 2. Vera in veda. (Poroča phil. Josip Debevec.) 3. Položaj in organizacija slovenskega krščansko mislečega dijaštva. (Poroča vet. med. Fran Črne.) — Opomba: K tem zborovanjem imajo vstop le dijaki, z vstopnicami glasečimi se na njihovo ime. — Pripravljali odbor vabi ob enem na slavnostni komerz, katerega priredi slovensko krščansko misleče dijaštvo o priliki svojega sestanka v Ljubljani dne 28. julija 1897 v dvorani katoliškega rokodelskega doma. Pri komerzu sodeluje sl. tamburaški klub „Zvezda“ pod vodstvom svojega kapelnika gospoda M. Adamiča. — Začetek ob 1/8. uri zvečer. — K temu komerzu se kar najljudneje vabijo vsi prijatelji krščanske organizacije in še posebno krščansko mislečega dijaštva. — Vabilo velja kot vstopnica h komerzu.

(Trgovska in obrtniška zbornica.) [Dalje.] 12. C. kr. priv. južno-železniška družba doposlala je zbornici sledeče, na obč. urad v Planini naslovljeno poročilo:

„Vsled vloge z dne 15. januarja, usojamo se sporočiti, da se bodo za osebo vlake izdajali od 1. maja t. l. nadalje sledeči, 8 dni veljavni vožni listki za vožnjo tje in nazaj:

V prometu med:

	I. razr.	II. razr.	III. razr.
	v kronah s kolkom vred		
Planino in Ljubljano	6.90	5.30	3.50
Logatec	1.20	0.90	0.60
Trstom	16.60	12.40	8.30

13. C. kr. dež. vlada predložila je zbornici v poročilo določila glede voznine za prevoznike v ljubljanskem mestu, doposlane ji od mestnega magistrata, katera je zbornica priporočila.

14. Na c. kr. dež. vlado je zbornica poročala o prošnji tvrde: „K. k. priv. Kaltenbrunner Farbholzfabrik Fidelis Terpinz Nachf.“, da bi tudi pri razširjenju podjetja za izdelovanje strojiva smela imeti v izveski in pečatu cesarskega orla in bi se firma primerno razširjenemu obrtnemu obsegu smela glasiti: „K. k. priv. Kaltenbrunner Farb- und Gerbstofffabrik Fidelis Terpinz Nachf.“

Zbornica je priporočala prošnjo, kateri je c. kr. dež. vlada, vsled naznanila na zbornico tudi vstregla.

15. Zbornica je priporočala pri c. kr. deželni vladi prošnje občine Dvor za preložitve letošnjega semnja z dne 28. na 26. junija; občine Mozelj za preložitve letnega semnja z dne 26. na 24. aprila t. l. in prošnjo občine Dole za preložitve semnja z dne 27. na 23. junija t. l.

16. Izpregledne prošnje peka A. B. iz N. zbornica ni mogla priporočati pri c. kr. dež. vladi, ker

se je prositelj izkazal z le 16 mesečno pomočniško dobo pri tem obrtu.

17. Tudi ni mogla zbornica priporočati prošnje A. M. iz St. za spregled doprinesbe sposobnostnega dokazila v namen samostojnega izvrševanja mesarskega obrta, ker se prositelj ni izkazal z zadostnimi spričevali.

(Dalje sledi.)

Telegrami.

181. 26. julija. Včeraj zjutraj je dospel iz Budimpešte ministerski predsednik baron Banffy ter bil opoldne pri cesarju v avdienci. Zvečer ob polu deveti uri se je vrnil v Budimpešto.

Belgrad, 26. julija. Izvanredno zasedanje skupščine se je v soboto zaključilo po posebnem kraljevem ukazu.

Kolonija, 26. julija. Iz Kandije se poroča „Köln. Zeitg.“, da vlada na Kreti vedno večja razburjenost in preti otoku popolen pogin, ako kmalu ne dojde zdatna pomoč.

Kaneja, 25. julija. Dševad-paša je dospel včeraj sem ter vsprejel na to zastopnike raznih turških oblastev. Admirali ga niso prišli pozdravit. Konzuli so izjavili, da se mora Dševad-paša kot vojni poveljnik prvi predstaviti.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Motrina v 24. urah v mm.
24	9. zvečer	735.6	19.9	brevz.	jasno	0.0
25	7. zjutraj	736.7	15.9	sl. jvzh.	megla	
	2. popol.	735.0	27.0	sl. jug	jasno	0.0
25	9. zvečer	735.3	20.2	sl. sever	jasno	
26	7. zjutraj	735.2	15.0	sl. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	734.2	26.9	sr. svzh.	„	

Srednja temperatura sobote 20.2°, za 0.3° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje 21.0°, za 1.1° nad normalom.

Umrlj so:

24. julija. Angela Nolda, ključarja hči, 2 mesca, Vodmat št. 107, božjast.

25. julija. Jožefa Luknis, kleparja hči, 6 mesecev, Dolge ulice 3, catarrh. intest.

V bolnišnici:

23. julija. Alojzij Potočnik, gostač, 63 let, emphysema pulm.

24. julija. Uršula Mlakar, mlinarskega najemnika žena, 30 let, jetika.

V hiralnici:

24. julija. Marija Bradeško, delavka, 63 let, kap.

Tuji.

23. julija.

Pri Stonu: Rosenbaum, König, Meyer, Rosenberg, Breitlahner, Hočvar z Dunaja. — Fischer iz Budimpešte. — Leutz iz Grada. — Maslek iz Sušaka. — Valenta iz Prage. — Luzzatto iz Trsta. — Kranz iz Oseka.

Pri Matiču: Petrič iz Radeč. — Essinger iz Monakovega. — Kellerman, Berger, Gmaehl, Wallner z Dunaja. — Giachin

Koverta s firmo

vizitnice in
trgovske račune
priporoča

Katol. tiskarna
v Ljubljani.

iz Trsta. — Potis iz Budimpešte. — Gramer iz Koprivnika. — Lindauer iz Celja. — Nendl iz Maribora.

Pri Lloyd: Jeglič iz Idrije. — Tance iz Nabrežine. — Jakša iz Loga.

Pri bavarskem dvoru: Prushek iz Maribora. — Trobel, Ribarič iz St. Petra.

Poslano.

490 1-1

„Slov. Narod“ št. 163 odgovarja: „Dva čudna svetnika sta P. Pakiž in Drobnič. Znosila sta se s poslanim v „Slovenec“ nad našim listom, ki je odobral postopanje deželnega odbora pri imenovanju zastopnikov v ribniški cestni odbor. Trdili smo, da se je s tem imenovanjem razbil železni obroč Pakiž-Drobničeve klike v omenjenem zastopu. In to je gola resnica! Sedaj pa čudna zgorajšnja svetnika zavijata našo pripombo tako, kakor bi se jima očitalo, da sta v cestnem odboru polnila žepa ter si iskala dobičkov. To je farizejstvo, kojega je zmožen le sodrški Drobnič! Če pa v istini gospoda Pakiž in Drobnič imenovanje deželnega odbora z mirnim srcem prenašata, potem bi Drobnič-u svetovali, da ne sprejme deželno-odborskega imenovanja, in da prepusti svoje mesto mirnejši in manj oblastni osebi, kakor je njegova! Potem bi se šele pokazalo njegovo — mirno srce!“

Kakor se iz navedenega razvidi, imava podpisana z uredništvom „Slov. Naroda“ in ne s kakim dopisnikom iz domačega okraja — opraviti. Če naji „Slovenski Narod“ „svetnika“ imenuje, tega se ne sramujeva, marveč le pisca obžalujeva, ker se tako daleč spozabi, da na deželi žive ljudi svetnikom prištevata. Ni resnica, da bi midva pripomnje „Slov. Naroda“ tako zavijala, češ, da se nama je od iste strani očitalo, da bi si bila v cestnem odboru polnila žepa, kajti midva povdarjala sva le na to, ker se nama je predbacivalo, da sva v cestnem odboru dolgo let paševala — dasi s tem paševanjem nisva žepov polnila in da dobičke bode mogoče lahko prereti. — Kje se tedaj more zaradi tega meni (Drobniču) farizejstvo očitati? Koliko torej „Slov. Narod“ taktike in objektivnosti poseduje, se že iz tega pač lahko razvidi, ker sam konstatira, da je odobral postopanje deželnega odbora pri imenovanju zastopnikov v cestni odbor ribniški. — Če bi bil „Slov. Narod“ v resnici to postopanje deželnega odbora odobral, moral bi bil, ako mu je bilo znano, da je deželni odbor Drobnič v navedeni cestni odbor imenoval, v svojem prvotnem poročilu poročati tudi to, da je deželni odbor v ribniški okrajni cestni odbor imenoval Rusa in Drobniča. Toda „Narod“ je le g. Rusa v poštevu imel zaradi imenovanja, naj pa — zaradi paševanja! Odkrito pa poveva, da imenovanje deželnega odbora na svojih grbah pač še prav lahko prenašava!

Nasveto, ki ga „Sl. Narod“ meni (Drobniču) daje, da bi odstopil svoje mesto v okr. cestnem odboru mirnejši in manj oblastni osebi, kakor je moja —, se radi javnih okolnosti še ne upognem.

Konečno pa „Slov. Narodu“ svetujeva, da naj sodbo o ribniških cestnih zadevah prepušča mirnejšemu, manj oblastnemu in bolj objektivnemu listu, kakor je on. Gotovo smelo trdimo, da ribniški okr. cestni odbor ima take moze na čelu, ki bodo v soglasju in v edinosti za prid in korist svojega okraja sodelovali, ne da bi mu trebalo pri „Slov. Narodu“ sveta iskati! —

V Sodražici, dne 23. julija 1897.

P. Pakiž.

Drobnič.

Učenca

sprejme v svojo prodajalno z mešanim blagom **Friderik Skušek**, trgovec v Metliki, Dolenjsko.

475 3-3

Za novi pridobninski davek

izjave izdeluje in pojasnila o tem daje

Jos. Perhauc

v Ljubljani, Streliške ulice 4,
konces. privatna pisarna.

481 3-3

Edvard Zelenka
Jani Zelenka rojena Roth
poročena.

Ljubljana,

Tržič,

dne 26. julija 1897.

Mesto vsake posebne objave.

485 1-1

Dunajska borza.

Dne 26. julija.	
Skupni državni dolg v notah	102 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 25 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 35 „
Avstrijska krona rent 4%, 200 kron	101 „ 40 „
Ogerska zlata rent 4%	122 „ 70 „
Ogerska krona rent 4%, 200 kron	100 „ 30 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	948 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	368 „ 75 „
London vista	119 „ 45 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 67 1/2 „
30 mark	11 „ 73 „
30 frankov (napoleonador)	9 „ 51 1/2 „
Italijanski bankovci	45 „ 40 „
C. kr. cekini	5 „ 63 „

Dne 24. julija.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	164 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 45 „
Tisne srečke 4%, 100 gld.	141 „ 50 „
Dunavske vravnave srečke 5%	128 „ 50 „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 „ 50 „
Posojilo goriskega mesta	112 „ 50 „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 75 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 70 „
Prireditne obveznice državne železnice	225 „ 50 „
„ „ „ južne železnice 3%	182 „ 85 „
„ „ „ južne železnice 5%	126 „ 10 „
„ „ „ dolenskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	200 gld. 25 cr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	147 „ — „
Avstrijskega radečega križa srečke, 10 gld.	19 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	73 „ — „
St. Genčis srečke, 40 gld.	77 „ — „
Waldsteinske srečke, 20 gld.	— „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 25 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	162 „ 25 „
Akcije Ferdinandove železn. 1000 gld. st. v.	3400 „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	396 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	85 „ 25 „
Dunajskih lokal. železn. delniška družba	— „ — „
Montanska družba avstr. plan.	130 „ 25 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	162 „ — „
Papirnih rubljev 100	126 „ 62 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kvaliteta izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„**M E R C U R**“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kuranih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosede kolikor je mogoče visocega
obretovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnic.